

Regeringens proposition

1988/89:99

om ändring i lagen (1978:144) om skatt på
vissa resor

Prop.
1988/89:99

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i
bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 16 februari 1989.

På regeringens vägnar

Kjell-Olof Feldt

Odd Engström

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att definitionen av charterflyg i 3 § lagen
(1978:144) om skatt på vissa resor ändras i överensstämmelse med luft-
fartsverkets bestämmelser för civil luftfart. Ändringen föreslås träda i kraft
den 1 juni 1989.

Lag om ändring i lagen (1978:144) om skatt på vissa resor

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1978:144) om skatt på vissa resor¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Flygning med flygplan, vars högsta tillåtna startvikt uppgår till högst 5 700 kilogram och som är godkänt för befordran av högst tio passagerare, anses *ej* som charterflygning.

Flygning med flygplan, som är godkänt för befordran av högst tio passagerare, anses *inte* som charterflygning.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 1989.

¹ Lagen omtryckt 1984:160.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 februari 1989

Närvarande: statsrådet Feldt, ordförande, och statsråden S. Andersson, Göransson, Gradin, R. Carlsson, Hellström, Hulterström, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Nordberg, Engström, Freivalds, Wallström, Löow, Persson

Föredragande: statsrådet Engström

Proposition om ändring i lagen (1978:144) om skatt på vissa resor

1 Inledning

Enligt lagen (1978:144) om skatt på vissa resor utgår skatt för charterflygning från svensk flygplats till utlandet. I propositionen 1977/78:98 uttalade dåvarande departementschefen att reseskatten i princip borde utgå för varje passagerare på en flygning för vilken tillstånd till charterflygning krävs. Med den utformning som lagtexten fick kom emellertid vissa flygningar att undantas från skatteplikt trots att det fordrades chartertillstånd för dem. Riksskatteverket (RSV) har tidigare i en särskild skrivelse till regeringen föreslagit bl.a. att definitionen i 3 § skulle ändras så att den stod i överensstämmelse med luftfartsverkets bestämmelser om civil luftfart. Genom en lagändring som trädde i kraft den 1 juli 1984 ändrades lagrummet i enlighet med RSV:s hemställan och fick sin nuvarande lydelse. Enligt denna anses inte flygning med flygplan, vars högsta tillåtna startvikt uppgår till högst 5 700 kilogram och som är godkänt för befordran av högst tio passagerare, som charterflygning.

Trafikflygföretagens Riksförbund har i skrivelse till regeringen hemställt om ändring i 3 § lagen om skatt på vissa resor så att definitionen av begreppen passagerarcharter- och taxiflyg överensstämmer med motsvarande definition i luftfartsverkets författningssamling LFS 1987:20. I nämnda författning har viktgränsen 5 700 kilogram slopats för passagerartransporter och skiljelinjen mellan charter- och taxiflygning för transport av passagerare består uteslutande av en passagerargräns. Syftet med ändringen var att uppnå överensstämmelse med den multilaterala överenskommelsen om kommersiella rättigheter i icke regelbunden luftfart i Europa. Enligt förbundet har den flygtekniska utvecklingen under senare år inneburit att s.k. affärsflygplan för 6–10 passagerare genom krav på säkrare och effektivare flyghjälpmiddel samt längre flygsträckor medfört att den högsta tillåtna startvikten överskrider 5 700 kilogram.

Mitt förslag: Bestämmelsen i 3 § lagen om skatt på vissa resor om en högsta tillåtna startvikt av högst 5 700 kilogram slopas.

Skälen för mitt förslag: Som jag inledningsvis redogjort för har lydelsen i 3 § lagen om skatt på vissa resor tidigare ändrats för att den däri angivna definitionen av charterflyg skulle stå i överensstämmelse med luftfartsverkets bestämmelser. Den av Trafikflygföretagens Riksförbund nu lämnade framställningen, som har tillstyrkts av RSV och luftfartsverket, har motsvarande syfte. Jag anser därför att lagen om skatt på vissa resor bör ändras i enlighet med förbundets förslag. Den föreslagna ändringen bör träda i kraft den 1 juni 1989.

3 Upprättat lagförslag

I enlighet med vad jag nu anfört har inom finansdepartementet upprättats förslag till lag om ändring i lagen (1978:144) om skatt på vissa resor.

4 Lagrådets hörande

Med hänvisning till förslaget beskaffenhet anser jag att lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Yttrande från lagrådet behöver därför inte inhämtas.

5 Hemställan

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta förslaget.

6 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.